

Neziskový sektor v posledních letech zaznamenává nejen v České republice znatelný rozvoj, který je dílem spojován s rozvojem demokracie a z velké části i s úsilím řešení obtíží, s nimiž se setkávají vyspělé státy při zabezpečování sociálních potřeb a jistot svých občanů. Tento sektor bývá chápán jako alternativa státu při poskytování služeb a veřejných statků. V postkomunistických společnostech je pak často jedním z nástrojů demokratizace poměrů a budování občanské společnosti.

Název „neziskový sektor“ však není zcela výstižný a nutno dodat, že nemá oporu v platné právní úpravě, která jej de facto nedefinuje a tento termín ani nepoužívá. Jeho původ spočívá v ne zcela dokonalém překladu amerického právního výrazu „not for profit“ či „non.-profit“ a subjekty tzv. non profit sektoru lze tedy označit za ty, které nebyly založeny za účelem zisku. Je zřejmé, že tento ekvivalent je pro sledovaný účel příliš dlouhý a praxe tedy zůstává u pojmenování „neziskový“ sektor, přestože nemusí zcela vystihovat (a také nevystihuje) podstatu této části občanské společnosti.

Neziskový sektor bývá označován také jako třetí sektor, kdy je kladen důraz na jeho postavení mezi státem a trhem. Lze se také setkat s označením nevládní či nezávislý sektor, které naznačuje jeho existenceschopnost nezávisle na vládě, případně také s označením občanský sektor zdůrazňující propojenost subjektů tohoto sektoru s občanskou společností.